

Częstochowa, dnia 10 lutego 2022 r.

SKO.4102.108.2021

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie w składzie orzekającym:

Przewodniczący: Gabriela Zajder

Członkowie: Jacek Puszek

Karolina Stolarska-Wojdała

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 lutego 2022 r. odwołania firmy **RRSP 7 Spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie** od decyzji Burmistrza Miasta Lublińca z dnia 27 października 2021 r. nr SE.6220.00013.2021 w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Lubliniec” o mocy nie przekraczającej 2,5 MW wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach ewidencyjnych nr 174/14, 236/14, 246/16, 240/16, 243/16, 252/17, 253/17, 111/96, 115/96, 118/96, k.m. 1 Droniowiczki, obręb Lubliniec,

działając na podstawie **art. 138 § 2** ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn.zm.) oraz **art. 71 ust. 2 pkt. 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt. 4, art. 80 ust. 2** ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, z późn.zm.) i **§ 3 ust. 1 pkt 54 lit. b** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839)

o r z e k a:

u c h y l i ć zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

W dniu 9 września 2021 r. do Urzędu Miejskiego w Lublińcu wpłynął wniosek z dnia 2 września 2021 r. firmy **RRSP 7 Spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie**, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Lubliniec” o mocy nie przekraczającej 2,5 MW wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach nr 174/14, 236/14, 246/16, 240/16, 243/16, 252/17, 253/17, 111/96, 115/96, 118/96, k.m. 1 Droniowiczki, obręb Lubliniec. Do wniosku została dołączona karta informacyjna przedsięwzięcia oraz załącznik graficzny z zaznaczonym terenem planowanej inwestycji i zasięgiem oddziaływania inwestycji.

Pismem z dnia 20 września 2021 r. Burmistrz Miasta Lublińca zawiadomił strony o wszczęciu przedmiotowego postępowania na wniosek wymienionego inwestora oraz o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. Zawiadomienie to zostało skierowane do inwestora a z uwagi na liczbę stron, która w przedmiotowym postępowaniu

przekracza 10, pozostałe strony zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania w formie obwieszczenia.

Kolejnym obwieszczeniem z dnia 11 października 2021 r. Burmistrz Miasta Lublińca zawiadomił strony postępowania o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, dalej zwanego Kpa).

Następnie w dniu 27 października 2021 r. Burmistrz Miasta Lublińca wydał decyzję nr SE.6220.00013.2021 w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Lubliniec” o mocy nie przekraczającej 2,5 MW wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach ewidencyjnych nr 174/14, 236/14, 246/16, 240/16, 243/16, 252/17, 253/17, 111/96, 115/96, 118/96, k.m. 1 Droniowiczki, obręb Lubliniec. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ pierwszej instancji podniósł m.in., że przepis art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, z późn.zm. - dalej zwanej u.o.i.ś.), uzależnia możliwość wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach od stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W związku z powyższym organ pierwszej instancji wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcia realizowane będzie na terenach posiadających uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z zapisami uchwały Nr 548/LX/06 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 27 września 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Lublińca (Dz.Urz. Woj. Śląskiego z dnia 31 października 2006 r. Nr 125, poz. 3564), dalej zwanego miejscowym planem, planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenach oznaczonych symbolami: **135 P** – tereny działalności produkcyjnej, składów i magazynów oraz handlu, oraz **245 KDI** – drogi publiczne – lokalne (dla działek nr 252/17, 174/14).

Organ wskazał również, że w świetle definicji zawartej w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2021 r. poz. 610, z późn.zm.) instalacje fotowoltaiczne traktuje się jako instalację odnawialnego źródła energii. W celu zaś prowadzenia spójnej polityki przestrzennej, przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2021 r. poz. 741, z późn.zm. - dalej zwanej u.p.z.p.) wprowadzają obowiązek wyraźnego wskazania lokalizacji takich urządzeń już w studium uwarunkowań. Zgodnie bowiem z art. 10 ust. 2a u.p.z.p. w studium wyznacza się obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, jeżeli na obszarze gminy przewiduje się lokalizację takich obiektów. Ponadto organ wskazał na art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p., zgodnie z którym w zależności od potrzeb w planie miejscowym określa się granice terenów pod budowę urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znacznego oddziaływania tych urządzeń na środowisko.

W nawiązaniu do powyższego organ pierwszej instancji zauważył, że zgodnie z zasadą zgodności planu miejscowego ze studium uwarunkowań, jeżeli w studium obszary takie nie zostały wyznaczone, nie jest dopuszczalne ustalenie takiego przeznaczenia w planie miejscowym. Ustalenie przeznaczenia niezgodnego z kierunkami zagospodarowania wynikającymi ze studium uwarunkowań jest bowiem naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego i zgodnie z art. 28 u.p.z.p. prowadzi do jego nieważności.

Mając powyższe unormowania na uwadze organ dokonał wnikliwej analizy zapisów obowiązującego na terenie Gminy Lubliniec studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublińca (uchwała Nr 266/XXVI/2012 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 25 września 2012 r.) i stwierdził, że w przedmiotowym studium nie zostały wyznaczone obszary, na których rozmieszczone mogą być urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. W związku z tym w miejscowym planie z 2006 r. nie zostały określone granice terenów pod budowę urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

Dlatego też w ocenie organu pierwszej instancji istnieje niezgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu z 2006 r.

W odwołaniu od wyżej wymienionej decyzji z dnia 3 listopada 2021 r. Spółka RRSP 7 wniosła o zmianę decyzji odmownej, tj. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu odwołania Spółka wskazała z jakich przyczyn nie podziela poglądu organu pierwszej instancji, tj.:

- po pierwsze organ powołuje się na art. 10 ust. 2a oraz art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p., które zostały wprowadzone ustawą z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 155, poz. 1043). Z art. 3 tejże ustawy jasno wynika, że art. 10 ust. 2a oraz art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. nie mają zastosowania do studiów uwarunkowań i miejscowych planów obowiązujących przed wejściem w życie tejże ustawy, tj. przed 25 września 2010 r. Miejscowy plan dla obszaru przedsięwzięcia obowiązuje od 2006 roku i tym samym nie mają do niego zastosowania art. 10 ust. 2a oraz art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p.,
- po drugie, zgodnie z wolą ustawodawcy wyrażoną podczas procesu legislacyjnego art. 10 ust. 2a u.p.z.p. ma charakter fakultatywny, tj. dana gmina albo miasto może ale nie musi oznaczać w studium uwarunkowań obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii,
- po trzecie, planowane przedsięwzięcie zlokalizowane zostało na terenie objętym miejscowym planem z symbolem **135P** – teren **działalności produkcyjnej**, składów i magazynów oraz handlu oraz symbolem **KDI** – drogi publiczne – lokalne (dla działek nr 252/17 i 174/14). Zgodnie z art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r. poz. 833, z późn.zm.) wytwarzaniem jest m.in. produkcja energii elektrycznej w procesie energetycznym, a niewątpliwie za wytwarzanie energii elektrycznej należy uznać także zmianę energii promieniowania słonecznego w energię elektryczną, jaka dokonuje się z wykorzystaniem instalacji fotowoltaicznych. Dodatkowo zgodnie z treścią § 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839) zabudowa systemami fotowoltaicznymi jest wprost zaliczana do zabudowy przemysłowej. Również analiza art. 15 ust. 4 u.p.z.p. prowadzi do wniosku, że ustawodawca zakłada, iż odnawialne źródła energii w postaci paneli fotowoltaicznych winny być lokowane na terenach oznaczonych w miejscowych planach jako tereny produkcyjne,
- po czwarte, decyzja odmowna wydana przez organ stoi w sprzeczności z powszechną praktyką innych organów, w tym również wójtów innych gmin, znajdujących się w województwie śląskim.

Do odwołania Spółka dołączyła kserokopie: fragment Biuletynu Kancelarii Sejmu, Biuro Komisji Sejmowych, Nr 3950/VI kad. z 7 lipca 2010 r.; fragment wyjaśnień Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie dotyczącej budowy elektrowni fotowoltaicznej w kontekście obowiązujących przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych; fragment uzasadnienia do ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw; decyzja Wójta Gminy Janów z dnia 7 czerwca 2021 r. nr OŚ.6220.1.5.2021; decyzja Wójta Gminy Skoroszyce z dnia 3 sierpnia 2021 r. nr DS.6220.5.9.2021.BR.

W piśmie z dnia 9 listopada 2021 r. nr SE.6220.00013.2021, przy którym zostało przekazane do organu drugiej instancji odwołanie wraz z aktami sprawy, Burmistrz Miasta Lublińca stwierdził, że zarzuty podnoszone przez odwołującego się nie zasługują na uwzględnienie i tym samym nie znalazł podstaw do zmiany lub uchylenia zaskarżonej decyzji w trybie art. 132 Kpa.

Skład orzekający Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie po rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy postanowił uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z następujących powodów.

Na wstępie należy wyjaśnić, że organ odwoławczy jest zobowiązany do ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy.

Podejmując niniejsze rozstrzygnięcie Kolegium zważyło, co następuje.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 u.o.i.ś. uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W myśl art. 59 ust. 1 u.o.i.ś. dla przedsięwzięć określonych w pkt 1 ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się w każdym przypadku, natomiast dla przedsięwzięć wskazanych w pkt 2 wspomniana ocena dokonywana jest tylko wtedy, gdy obowiązek jej przeprowadzenia został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1 u.o.i.ś. przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po uprzednim zasięgnięciu opinii uprawnionych organów.

Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania planowanego przedsięwzięcia do jednej z w/wym. grup ma rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - zwane dalej r.p.o.ś. Zgodnie z nim do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 zabudowę przemysłową, w tym zabudowę systemami fotowoltaicznymi, lub magazynową, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,
- b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Z wniosku z dnia 2 września 2021 r. oraz z karty informacyjnej przedsięwzięcia (zwanej KIP) wynika, że zakres planowanego przedsięwzięcia to budowa elektrowni fotowoltaicznej o mocy nie przekraczającej 2,5 MW ze stacjami transformatorowymi SN (3 szt.), magazynami energii (3 szt.), modułami fotowoltaicznymi (7575 szt.) na działkach nr 174/14, 236/14, 246/16, 240/16, 243/16, 252/17, 253/17, 111/96, 115/96, 118/96, k.m. 1 Droniowiczki, obręb Lubliniec, o łącznej powierzchni ponad 2,5 ha, w tym sama elektrownia fotowoltaiczna wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną zajmą powierzchnię ok. 2,5 ha. Instalacja ta będzie produkowała energię elektryczną o wielkości ok. 2750 MWh. Inwestor dopuszcza aby inwestycja była realizowana etapowo lub podzielona na mniejsze elektrownie (np. 3 elektrownie o mocy nie większej niż 1 MW każda), przy czym łączna moc nie będzie większa niż 2,5 MW (str. 13-14 KIP).

W świetle powyższych ustaleń, prawidłowo więc zarówno inwestor jak i organ pierwszej instancji zakwalifikowali przedmiotowe przedsięwzięcie do przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 54 r.p.o.ś.

Dalej podnieść trzeba, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z treścią art. 63 ust. 1 u.o.i.ś. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia uwzględniając łącznie kryteria wymienione w tym przepisie i po zasięgnięciu opinii organów wymienionych w art. 64 ust. 1.

Zgodnie zaś z treścią art. 72 ust. 1 u.o.i.ś. wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji wymienionych w tym przepisie.

A zgodnie z art. 73 ust. 1 u.o.i.ś. postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Zaś w art. 74 ust. 1 pkt 2 u.o.i.ś. postanowiono, że do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć kartę informacyjną przedsięwzięcia w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Natomiast w art. 86 pkt 2 ustawodawca postanowił, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1.

Ponadto w myśl art. 80 ust. 2 u.o.i.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. W tym zakresie przyjdzie wskazać, że w orzecznictwie sądów administracyjnych podnosi się, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest postępowaniem toczącym się na wniosek inwestora i organy są co do zasady tym wnioskiem związane. Dokonując oceny wniosku z punktu widzenia zgodności planowanego przedsięwzięcia z obowiązującym na danym terenie miejscowym planem, organy mają ograniczony zakres materiału dowodowego opierając się przede wszystkim na złożonej przez inwestora karcie informacyjnej przedsięwzięcia. To ten dokument stanowi kluczowy dowód w sprawie i to ten dokument musi zostać oceniony w kontekście konkretnych przepisów i ustaleń miejscowego planu.

Nadto podnieść należy, iż w orzecznictwie wskazuje się, że skoro z art. 80 ust. 2 u.o.i.ś. wynika, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe. Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu jest bowiem, w świetle wymienionego art. 80 ust. 2, podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną w sprawie środowiskowych uwarunkowań, bez konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym bez konieczności przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami. (zob. wyroki NSA: z 10 października 2017 r., sygn. akt II OSK 2460/16, Lex nr 2409692; z 19 marca 2019 r., sygn. akt II OSK 1093/17, Lex nr 2646621, z 23 sierpnia 2019 r., sygn. akt II OSK 2354/17, Lex nr 2725245, jak również wyroki WSA we Wrocławiu z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt II SA/Wa 48/14, Lex nr 1465548, WSA w Gdańsku z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 363/19, Lex nr 2772739).

Dlatego też, w ocenie Kolegium, organ pierwszej instancji prawidłowo w pierwszej kolejności przystąpił do oceny zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu.

W ocenie organu odwoławczego budzi jednak wątpliwości prawidłowość zastosowania przez organ pierwszej instancji art. 15 ust. 3 pkt 3a w związku z art. 10 ust. 2a u.p.z.p. i w związku z tym stwierdzenie istnienia niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu z 2006 r.

Jak słusznie podnosi odwołująca się Spółka, z treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. wynika, że obowiązujące w dniu wejścia w życie tej ustawy (tj. 25 września 2010 r.) studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz plany zagospodarowania przestrzennego województw zachowują moc. Z kolei z ust. 2 art. 3 wynika, że do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Przytoczona powyżej treść art. 3 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednoznacznie wskazuje, że obowiązujący w dniu 25 września 2010 r. miejscowy plan zatwierdzony uchwałą Nr 548/LX/06 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 27 września 2006 r., zachował moc obowiązującą czyli nie ma do niego zastosowania zmiana wprowadzona przez art. 2 wskazanej ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r., tj. ust. 2a dodany do art. 10 i pkt 3a dodany do art. 15 w ust. 3 u.p.z.p.

Dalej zauważyć trzeba, że ze znajdującego się w aktach sprawy fragmentu rysunku miejscowego planu z 2006 r. wynika, iż objęte wnioskiem działki nr 236/14, 246/16, 240/16, 243/16, 253/17, 111/96, 115/96, 118/96, k.m. 1 Droniowiczki, obręb Lubliniec, położone są w terenie oznaczonym symbolem **135P**. Natomiast działki nr 174/14 i 252/17 położone są częściowo w terenie oznaczonym symbolem **135P** oraz symbolem **245KDI**. Zaś z tekstu tego planu, tj. z § 7 ust. 1 wynika, że dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem identyfikacyjnym **P** określono przeznaczenie podstawowe pod tereny wytwórczości, zakłady przemysłowe, urządzenia produkcji budowlanej, centra technologiczne, składy, magazyny i hurtownie w tym na terenach otwartych z niezbędnymi obiektami i urządzeniami towarzyszącymi. Zaś przeznaczenie uzupełniające dla tego terenu to: tereny ciągów komunikacyjnych, tereny parkingów, tereny zieleni. Z kolei przeznaczenie dopuszczalne to tereny usług.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji co prawda wskazał, że planowane przedsięwzięcia będzie realizowane na terenach oznaczonych symbolami **135P** oraz **245KDI** ale w żaden sposób nie odniósł się do tego czy lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z zapisami zawartych w tekście miejscowego planu a odnoszącymi się do wskazanych symboli. Organ pierwszej instancji przyjął bowiem, że skoro

w studium uwarunkowań (uchwała Nr 266/XXVI/2012 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 25 września 2012 r.) nie zostały wyznaczone obszary, o których mowa w art. 10 ust. 2a u.p.z.p., to tym samym w miejscowym planie z 2006 r. nie zostały określone granice terenów, o których stanowi art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. i związku z tym istnieje niezgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu.

Organ odwoławczy nie podziela takiego stanowiska organu pierwszej instancji z uwagi na treść wyżej przytoczonego art. 3 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r.

Ponownie rozpatrując niniejszą sprawę i mając na uwadze powyższe ustalenia, organ pierwszej instancji powinien dokonać oceny zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu, a następnie przy zachowaniu wymogów z art. 10 § 1 Kpa, winien podjąć odpowiednią decyzję.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: 1) wskazanie zaskarżonej decyzji; 2) żądanie jej uchylenia; 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.). W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Skład orzekający:
Przewodniczący Składu Orzekającego

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Gabriela Zajdel

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Jacek Puszek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Karolina Stolarska-Wojdała

Otrzymują:

1. RRSP7 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie,
2. pozostałe strony postępowania w formie obwieszczenia zgodnie z treścią art. 74 ust. 3 u.o.i.ś. w związku z art. 49 Kpa,
3. Burmistrz Miasta Lublińca + zwrot akt sprawy,
4. a/a.